„Ať je tvůj jazyk stále vlhký od připomínání si Boha.”

Abdulláh Ibn Busr (ať je s ním Bůh spokojen) vyprávěl, že jeden muž řekl: Posle Boží, věru, že nařízeních islámu je na mě moc, tak mi ukaž něco, čeho bych se mohl pevně držet. A on řekl: „Ať je tvůj jazyk stále vlhký od připomínání si Boha.”
[Správný(Sahíh)] [Zaznamenal ho At-Thirmidhí, Ibn Mádžah a Ahmad]

Jeden muž si stěžoval Prorokovi (ať mu Bůh žehná a dá mír), že doporučených a dobrovolných věcí v islámu je na něj příliš mnoho a nedokáže je všechny vykonávat, protože je slabý, a pak se zeptal Proroka (ať mu Bůh žehná a dá mír), aby mu řekl o nějakém jednoduchém činu, za který je velká odměna, aby se toho činu držel a pravidelně ho vykonával. A Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) mu poradil, aby jeho jazyk byl stále vlhký od toho, jak s ním hýbe při vzpomínání Boha (dhikr) v každé situaci a v každý čas, jako je prošení za odpuštění, prosby, dhikr jako jako slova subhanalláh a alhamdulilláh atd.

http://www.sunnah.global/hadeeth/cs/show/4716